

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Pacis Westphalicæ Publica

Oder Westphälische Friedens-Handlungen und Geschichte

Worinnen enthalten, was vom Anfang des Jahrs 1647. biß gegen Ende desselben zwischen Jhro Römisch-Kayserlichen Majestät, dann den Beyden Cronen Franckreich und Schweden, ingleichen des Heiligen Römischen Reichs Chur-Fürsten, Fürsten und Ständen, zu Oßnabrück und Münster gehandelt worden

Meiern, Johann Gottfried von

Hannover, 1735

VD18 90566467

N.II. Der Evangelicorum darüber gefertigte Notamina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52129](http://urn.nbn.de:hbz:466:1-52129)

1647. gotii paribus, neutrique partium addictis, ex utraque Religione æquali numero Consiliariis, & qui concipiendæ & ferendæ priori Sententiæ non interfuerint, aut certe referentium & correferentium partes non sustinuerint, revideantur, (I) liberumque sit Suæ Majestati in causis majoribus, & unde tumultus in Imperio timeri possent, insuper etiam (K) Principum, Electorum sententias & vota requirere.

(L.) (K.) Visitatio Consilii Aulici fiat ab Electore Moguntino toties, quoties opus fuerit, observatis iis, quæ in proximis Comitiis de communi Statuum placito observanda esse videbuntur.

Si quæ vero dubia circa interpretationem Constitutionum & Recessuum Imperii publicorum occurrunt, aut in dijudicandis causis Ecclesiasticis ex paritate Adfessorum utriusque Religionis contrariae orientur Sententiæ, remittuntur ad Comitia Imperii Universalia, nisi interea amicabili partium compositione finiantur. Atque in Aulico non minus quam in Camera Imperialis Judicio Privilegium Prima Instantiae, Austregarum, Jura & Privilegia de non appellando Statibus Imperii illibata sunt, nec per Mandata aut Commissiones, aut quovis alio modo turbantur.

XXI.

Denique cum etiam de abolendis Curia Imperiali Rotwilæ, Judiciis Provincialibus Sueviæ, Hagenoæ & aliis hinc inde per Imperium haec tenus usitatis mentio injecta fuerit, resque hæc gravioris visa fit momenti, de his quoque ulterior deliberatio ad proxima Comitia remissa esto.

(L.) Adfessores ab & è Circulis Imperii (L) præsententur, & quidem ex unoquoque numero quinque; quibus, ut Electorum quisque unum addat, integrum erit. Sint hi numero ex utraque Religione pares, & ad melius consequam hanc paritatem præsententur à Circulo:

Electoralis, Evangelici	2	Catholici	-	3
Superioris Saxoniæ,	3	-	-	-
Austriaco,	-	-	-	5
Burgundico,	-	-	-	5
Franconico,	3	-	-	-
Bavarico,	1	-	-	2
Suevico,	3	-	-	4
Superiore Rhenano,	3	-	-	2
Westphalico,	-	-	-	2
Inferioris Saxoniæ,	5	-	-	-

Præsidum, è quibus unus Judicis locum sustinere debeat, denominatio pendeat à solo Cæsare, dummodo & eorum unus Evangelicæ, alter Catholicæ Religionis sit consors.

N. II.

Evangelicorum Note ad Formulam de Gravaminibus Ecclesiasticis.

Ad Artic. III. Lit. A. Post: *Preposituræ*, addatur: *Commenda*.

Ad Artic. III. Lit. B. Verba: *ut supra*, delenda.

Ad Artic. IX. Lit. C. *Nariscis*, pro *Noricis*.

Ad Artic. IX. Lit. D. *Sensus est mutilis & obscurus*.

Bierdter Theil.

388 2

Ad

1647. Majus. Ad Artic. X. Lit. E. *Eē, pro ea.*
 Majus. Ad Artic. XII. Lit. F. Post verbum: *retineant*, addatur: *cum suis be-redibus.*
 Ad Artic. XIV. Lit. G. Pro Cammer-Gericht, ponatur: *Cent-Gericht.*
 Ad Artic. XX. Lit. H. *Circuli*, pro *Statibus*, aut *Status Circulorum*: Item post: *de*, addatur: *conjunctim.*
 Ad Artic. XX. Lit. I. pro: *liberum sit*: ponatur: *Cæsarea etiam M-iestas dignabitur in causis &c.*
 Ibid. Lit. K. Item deleatur: *Principum*, & ponatur: *Electorum, Principum & Statuum.*
 Ad Artic. final. Lit. L. post: *Imperii*, addatur: *conjunctim.*

§. XII.

Endlich wurde bey denen zwischen den Kaiserlichen und Schwedischen Gesandten wieder angetretenen, auch täglich und unvermuthet fortgesetzten Conferentien, der Punctus *Autonomie subditorum in Imperio*, dann *Reformationis Justitiae also* gefasst, wie die beyden Anlagen N.I. & II. ausweisen: Hingegen alle weitere Handlung nach Münster, zu einer daselbst beliebten Haupt-Conferenz, ausgesetzt, wohin sich mit Ausgang des Monathes Mai die Gesandtschafften sämtlich versigten.

N. I.

Vergleichener Articul in puncto Autonomie Subditorum in Imperio.

Quantum deinde ad Comites, Barones, Nobiles, Vasallos, Civitates, Fundationes, Monasteria, Commendas, Communitates & Subditos, Statibus Imperii Immediatis, sive Ecclesiasticis sive Secularibus, vel pure vel simpli-citer vel certis Conditionibus & Privilegiis subiectos pertinent, cum ejusmodi Statibus Immediatis cum Jure Territorii & Superioritatis, ex communi per totum Imperium hactenus usitata praxi, etiam Jus Reformandi Religionem competit, ac dudum in Pace Religionis, talium Statuum Subditis, si à Religione sui Superioris dissentiant, Beneficium Emigrandi concessum, insuper majoris concordia inter Status conservanda causa, cautum fuerit, quod nemo alienos Subditos ad se pertrahere, eave causa in defensionem aut protectionem suscipere, illisve ulla ratione patrocinari debeat, conventum est, hoc idem porro quoque ab utriusque Religionis Statibus observari, nullique Statui Immediato, Jus, quod ipsi ratione Territorii & Superioritatis in negotio Religionis competit, impediri oportere.

Hoc tamen non obstante Catholicorum Statuum Landsassii, Vasalli & Subditi cuiusque generis, qui Anno Domini 1624. quacunque anni parte sive certo Pacto & Privilegio, sive longo usu sive sola connivencia publicum Augustanæ Confessionis Exercitum vel etiam privatum habuerunt, retineant id etiam imposterum unà cum annexis, quatenus illa dicto Anno exercuerunt, aut exercita fuisse probare poterunt, cuiusmodi annexa habentur Institutio Consistoriorum, Ministeriorum tam Scholasticorum quam Ecclesiasticorum. Jus Patronatus, aliaque similia, nec minus maneat in possessione omnium dicto tempore in potestate eorundem constitutorum Templorum, Foundationum, Monasteriorum, Hospitalium cum omnibus pertinentiis, redditibus & accessionibus, usque eo, donec de Religione Christiana vel universaliter vel inter Status Immediatos eorumque Subditos mutuo consensu alter erit